

Dziesmas par miršanu un veļiem

Apgāds www.dudajevagatve.lv

Rīga 2012

Izdošanas datums: 2012.gada 19.jūnijs

Priekšvārds

Satura rādītājs

daļa: Dziesmas.....	1
1. Baltus zirgus nejūdzati.....	1
2. Brīdi, laiku man dzīvoti.....	2
3. Burbuļaina upe teka.....	3
4. Dzīvoš ilgi nedzīvošu.....	4
5. Dzīvoš ilgi ne tik ilgi.....	5
6. Ej't projāmi, veļu bērni.....	6
7. Gauži rauda tēvs māmiņa.....	7
8. Kaut zinātu to kalniņu.....	8
9. Kur Saulīte kavējiesi.....	9
10. Lien, pelīte, pār zemīti.....	10
11. Lien, pelīte, pazemītē.....	11
12. Mana balta māmuliņa.....	12
13. Manis dēļi maizi cepa.....	13
14. Neraudiet jūs, bērniņi.....	14
15. Nomirst mana māmuliņa.....	15
16. Šasildiesi mūs māsiņa.....	16
17. Šo celiņu rītā gāju.....	17
18. Smilšu māte priecājās.....	18
19. Tek upīte čurkstēdama.....	19
20. Veļu upe pārplūdus'.....	20
21. Veraties veļu vārti.....	22
22. Visi koki gauži rauda.....	24
23. Zin', Dieviņi kālabadi.....	25
24. Projām, projām, pie Veļu mātes.....	26

daļa: Dziesmas**1. Baltus zirgus nejūdzati**

[VijaVigante]
[FKlaiva]

Anna Zommere Madonas Viesienā, dz. 1892.g.; pier.A.Krūmiņš
1968.g."B.b.dz."163

Baltus zir-gus nejū-dza-ti, vedot ma-ni kal-ni - ņā,
5 tā-lu spī-dēj bal-ti zir - gi gau-ži rau-dāj pa - li - cēj'.

Vienbalsīga

1. Baltus zirgus nejūdzati, vedot mani kalniņā,
Tālu spīdēj balti zirgi gauži raudāj palicēj', tālu spīdēj balti zirgi gauži raudāj palicēj'.
2. Jūdzat sirmus, jūdzat bērus, vedat mani kalniņā!
Sirmi, bēri pārtecēsi, es nemūžam nepārnākš'.
3. Lēni mani iznesiet, klusi vārtus aizveriet;
Es nemūžam neatnākšu jūs' vārtiņus virināt.
4. Ieslēdz mani apakš zemes, pazūd zemes atslēdziņ',
Gulēt manim zem zemītes līdz jaunai dieniņai.

2. Brīdi, laiku man dzīvoti

[FkLaiva]

Brī-di, lai-ku man dzī-vo - ti, ne-dzī-vo - ti

4 Sau-les mū - žu, ne-dzī-vo - ti Sau-les mūž':

Vienbalsīga

1. Brīdi, laiku man dzīvoti, nedzīvoti
Saules mūžu, nedzīvoti Saules
mūž':
Ūdeņami akmeņami, tam dzīvoti
Saules mūžu.
2. Kur palika balti sniegi, kur daiļie
augumiņi?
Saule ņēma baltu sniegu, zeme
daiļu augumiņu.
3. Ne visiemi Laima taisa labu vietu
maliņāi,
Citam Dievis, Laima taisa, citam
taisa Veļu māte.
4. Padziedāju, palīksmoju, ne ilgami
mans mužiņis;
Tik ilgami mans mūžiņis kā vasaras
launadzinis,
Kā vasaras launadziņis, kā ūdena
burbulītis

3. Burbuļaina upe teka

[FkLaiva]

Vienbalsīga

1. Burbuļaina upe teka, burbuļaina upe teka, no kalniņa lejiņā, Tā aizteka mans mūžiņis veļu kalna smiltiņās. 2. Gan zināju to dieniņu, kad būs ieti darbiņā, Tās dieniņas nezināju, kad zūd manis augumiņš.	3. Lai tie mira kam bij' vaļa, es nemiršu, man nav vaļ's, Zīda pļavas nenoplautas, zelta kalni necēt', Zelta kalni necēti, sudrabiņa neapart'.

4. Dzīvoš ilgi nedzīvošu

[FkLaiva]

Irma Kurševica, dz. Madonas Tīrzā 1904.g., dz. 1892.g.;
pier.a.Krūmiņš 1959.g."B.b.dz."1

Dzīvoš' il-gi nedzīvošu, Saules mūžu nedzīvoš', dzīvoš' il-gi
6 nedzīvošu, Saules mūžu nedzīvoš', Saules mūžu nedzīvoš'.

Vienbalsīga

1. Dzīvoš' ilgi nedzīvošu, Saules mūžu nedzīvoš', dzīvoš' ilgi nedzīvošu, Saules mūžu nedzīvoš', Saules mūžu nedzīvoš'. Ūdentiņis, akmentiņis, tas dzīvoja Saules mūž'. 2. Padziedāju palīksmoju, ne ilgami mans mūžiņš'. Tik ilgami mans mūžiņis kā vasaras launadziņš.	3. Lai dzīvoju, cik dzīvoju, bet lustīgi padzīvoj', Kad nomiršu, tad gulēšu, kā kociņa gabaliņš. 4. Padziedāju, palīksmoju, neraudzīju ļaunu dien' Ļaunu dienu pabīdīju zem savāmi kājiņām.

5. Dzīvoš ilgi ne tik ilgi

[FKLaiva]

Maija Slidare, dz. 1868.g. Dignājā; pier. Emīlis Melngailis 1925.g.

Vienbalsīga

1. Dzīvoš' ilgi, ne tik ilgi, Saules mūžu nedzīvoš'. Ūdentiņis, akmentiņis, tie dzīvoja Saules mūž'.	3. Aizmirsāsi man šodienu div darbiņi nedarīt': Gaisā zvaigznes neskaitītas, jūrā pūķes nelasīt's.
2. No akmeņa lūku plēšu, nevar gala izdabūt; Uz ūdeņa rakstu raksu, nevar raksta uzrakstīt.	4. Kas var zvaigznes izskaitīti, kas Mēnesi aiztecēt, Kas var manu dvēselīti pie Dieviņa aizrunāt?

7. Gauži rauda tēvs māmiņa

[FkLaiva]

Līze Graubiņa Grienvaldē(Bauskas Zālītē); pier. J. Graubiņš
"B.b.dz."87

Gauži rauda tēvs, māmiņa, smiltienā-i vadīdam'; Gauži rauda

6 tēvs, mā-mi-ņa, smilt-tienā-i va-dī-dam', smilt-tienā-i va-dī-dam'.

Vienbalsīga

1. Gauži rauda tēvs, māmiņa, smiltienāi vadīdam'; Gauži rauda tēvs, māmiņa, smiltienāi vadīdam', smiltienāi vadīdam'. Neraudiet, tēvs, māmiņa, tur es jūs sagaidīš.
2. Skaisti mani pavadiet, cieti vārtus aizveriet',
Ne mūžami neatnākšu jūsu vārtus virināt.
3. Nebij' manis augumiņis trim bērniemi vizināts;
Nu šodieni vizināja, smiltainēi aizvedot.
4. No Dieviņa izlūdzosi mazu zemes gabaliņ',
Mazu zemes gabalinu augumiņa garumiņ'.
5. Priežu koka namu daru, zaļa maura jumtu jum',
Mūžam duru neatvēra, mužam manis neredzēj'. Aizsavēra zemes vārti, aizkrīt zemes atslēdziņ
Gulēt manim zem zemītes, kamēr Saule debesīs.

8. Kaut zinātu to kalniņu

[FkLaiva]

Kaut zi-nātu to kal-ni-ņu, kur guļ mana māmulīt,

5 kaut zi-nātu to kal-ni-ņu, kur guļ mana mā-mulīt'.

Vienbalsīga

1. Kaut zinātu to kalniņu, kur guļ
mana māmulīt,
Es neļautu to kalniņu cūciņāmi
rušināt.
2. Es apsistu to kalniņu ar ozola
dēlīšiem,
Ar ozola dēlīšiem, ar sudraba
nagliņām.
3. Aiziet Saule vakarāi, nomirst mana
māmulīņ';
Saulīt' balta gan uzlēca, māmulina
neatnāc'.
4. Liepu lapu ceļu klaju, māmulīņas
gaidīdam';
Vējš aizpūta liepu lapas, māmulinas
nesagaid'.
5. Nevienami nesacīju savu lielu
žēlabiņ',
Vējiņami vien pateicu, lai tas augsti
vēdināj'.

9. Kur Saulīte kavējiesi

[FkLaiva]

Kur, Sau-lī - te, ka-vē-jie - si, kad tu ag - ri ne-te-cēj';

5 kur, Sau-lī - te, ka-vē-jie - si, kad tu ag - ri ne-te-cēj'.

Vienbalsīga

1. Kur, Saulīte, kavējiesi, kad tu agri netecēj'; kur, Saulīte, kavējiesi, kad tu agri netecēj'.
Aiz kalniņa kavējosi, bārenīti sildīdam'.
Svešā māte izlaidusi basajāmi kājiņām.
2. Tālu, tālu Saule teka, vēl tālāku māmuliņ'.
Es Saulīti ieraudzīju, māmuliņu neredzēj'.
3. Ai, Saulīte, mīla, balta, sērdienīšu māmuliņ';
Kājas, rokas sasildīja, valodiņas vien nebij'.

10. Lien, pelīte, pār zemīti

[FkLaiva]

Kristēne Kaula Rucavā, 81.g.v.; pier.A. Klotiņš 1961.g. "B.b. dz."31

Lien, pe - lī-te, pār ze-mī - ti, lien, pe - lī-te, pār zemīt',

5
apraig' manu mū-ža mā-ju, apraug' manu mū-ža māj'.

Vienbalsīga

1. Lien, pelīte, pār zemīti, lien, pelīte, pār zemīti, apraug' manu mūža māju, apraug' manu mūža māj'. Nei rūšēja, nei pelēja, skanēt skane staigājoti.
2. Šai saulēi, šai zemēi viesiem vieni padzīvoju. Viņa Saule, vina zeme, tā visami mūžināmi.
3. Mīlē mani šī Saulīte, viņa Saule nemīlēja; Šī Saulīte man zināma, viņa Saule nezināma.
4. Gana laba viņa Saule, nemīlīga dzīvošana: Ne tur dziedā sīki putni, ne kūkoja dzeguzīte.
5. Kūko, kūko, dzeguzīte, kur tu mani aizkūkosi? Baltā smilšu kalniņāi apakš zaļas velēniņas.

11. Lien, pelīte, pazemītē

[FKlaiva]

Rucava "B.b.dz."23

Lien, pe - lī-te, pa - ze-mī-tē, ap-raug' ma-nu mū-ža māj',

5
traī - rī-ri-di ral-lal-lā, ap-raug' ma-nu mū-ža māj'.

Vienbalsīga

1. Lien, pelīte, pazemītē, apraug'
manu mūža māj', traīrīdi rallallā,
apraig' manu mūža māj'.
Vai pelēja, vai rūsēja, vai skanēja
staigājot?
2. Klauvē mana dvēselīte pie Dieviņa
namdurvīm;
Celies dieviņ aunes kājas, laid
iekšai dvēselīt'.
3. Pie Dieviņa es nogāju, pie Dieviņa
es palik', Pie Dieviņa tīra maize ne
grūžama, ne maļam'.
4. Kas var zvaigznes izskaitīti, kas
Mēnesi aiztecēt;
Kas var manu dvēselīti pie Dieviņa
aizrunāt?

12. Mana balta māmuliņa

[FkLaiva]

Ma-na bal-ta mā-mu-li-ņa cie-tu mie-gu aiz-mi-gus', ma-na bal-ta

mā-mu-li-ņa cie-tu mie-gu aiz-mi-gus', ei - jā!

Vienbalsīga

1. Mana balta māmuliņa cietu miegu aizmigus', mana balta māmuliņa cietu miegu aizmigus', eijā!
 Nedzirdēja vēja pūšot, ne bērniņu raudājot.
 Cel, māmiņa, ut galviņu, es pacelšu velēniņ'.
 Es tev teikšu raudādama, ko man dara sveša māt':
 Plūca matus, cirta pliķi, spēra kāju pagultē.
 Bīsties Dieva, sveša māte, neraudini bārenīt'!
 Bārenītes asariņas maksā zelta gabalin'.
 Es piestāju pie ābeles, kā pie savas māmuliņ's,
 Birst ābelei balti ziedi, man birst gaužas asariņ's.

13. Manis dēļi maizi cepa

[FkLaiva]

Lizbete Valdmane Liepājas Tāsos, 60 g.v.; pier. R. Jermaks 1961.g.
"B.dz." 74

Manis dē - ļi mai - zi ce - pa, brūvē sal - du a - lutiņ',
vi - si ē - da, vi - si dzē - ra, ma - ni ve - da smiltā - jā.

Vienbalsīga

1. Manis dēļi maizi cepa, brūvē saldu alutiņ', Visi ēda, visi dzēra, veda mani smiltājā.	3. Viegli mani iznesiet, lēni vārtus aizveriet! Nu es iešu tai ciemāi, no kā mūžam nepārnāk!
2. Jūdzat bērus, jūdzat raudus, vediet mani smiltājā, Bēri, raudi pārtecēsi, es nemūžam nepārnākš.	
1. Bērīts, manis kumelinis, aiznes mani kalniņā; Kalniņāi viegla dzīve zem zaļāmi velēnām.	2. Kapsētai treji vārti, visi treji sudrabort'; Kad tos vienus virināja, visi treji noskanēj'.

14. Neraudiet jūs, bērniņi

[FkLaiva]

Aiviekste

Ne-rau-die-ti jūs, bēr-ni-ņi, bez tē-ti-ņa pa-li-kuš':

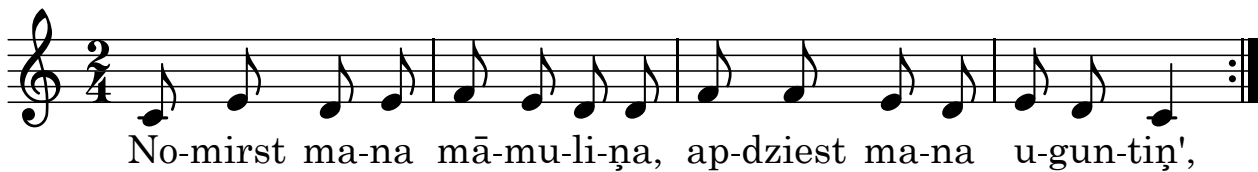
5 Ci-tam cim-di, ci-tam ze-ķes, ci-tam gud-ris pa-do-miņš.

Vienbalsīga

1. Neraudiet jūs, bērniņi, bez tētiņa palikuš':
Citam cimdī, citam zeķes, citam gudris padomiņš.
2. Kur palika mūs tētiņis, ka neredza staigājot?
Jau celiņi aizauguši ar balto āboliņ'.
3. Tu, tētiņi jauns nomiri, ko tu manim atvēlēj?
- Es, dēlini, tev atstāju visu savu bagātīb':
Tev, dēliņi, mani staļļi mani bērni kumeliņ',
Tev, dēliņi manas klētis, manu klēšu atslēdziņ's.
4. Tu, tētiņi nomirdamis, ko atstāji bērniņiem?
- Es atstāju bērniņiem savu gudru padomiņ'.

15. Nomirst mana māmuliņa

[FkLaiva]

Vienbalsīga

1. Nomirst mana māmuliņa, apdziest mana uguntiņ', nomirst mana māmuliņa, apdziest man uguntiņ', Ciemā teku uguntiņas, kur tecēšu māmuliņ's?
2. Rāmi, rāmi, vējiņš pūta, man matiņus purināj': Man māmiņa nomirusi, nav matiņus sapinus'.
3. Ne visiemi putniņiemi spārnu gali pazeltīt'; Ne visiemi bērniņiemi savs tētiņis māmuliņ'.
4. Skrien, putniņi, meža malu ar mazoi grāmatiņ'; Nes manai māmiņai simtu labu vakariņ'. Kaut es savu māmuliņu caur zemīti sadzirdēt', Es satītu valodiņu kā dzijīņu kamolā.

16. Sasildiesi mūs māsiņa

[FkLaiva]

Sa-sil-die-si mūs mā-si-ņa, sa-va tē-va sil-tu-mā,

5 sa-sil-die-si mūs mā-si-ņa, sa-va tē-va sil-tu-mā.

Vienbalsīga

1. Sasildiesi mūs māsiņa, sava tēva siltumā,
Ne viņš vaira kurināsi, ne viņš tevi sildīs vairs.
2. Visas vīzes pastaliņas, visas metiet ugunī,
Lai bērniņi nevalkāja, lai nerauda asariņ's.
3. Vakar tēvu glabājami, šodien mantu dalīsim:
Šim saujiņa, tam saujiņa, dēliņami riekšaviņ',
Dēlinami riekšaviņa par galviņas turējum',
Par galvinas turējumu, par kājiņu āvumiņ'.

17. Šo celiņu rītā gāju

[FkLaiva]

Līze Melngailis, dz. 1852.g. Valbeģiešos; pier. E. M. 1896.g. Raunā III
d. 669*Vienbalsīga*

1. Šo celiņu rītā gāju, šo celiņu vakarā. Pa šo pašu aizlīgoja mans daiļajis augumiņš.	3. Ar Saulīti saderēju, ar zemīti nevarēj', Ar zemīti nevarēju, iekams devu augumiņ'. Šai Saulēi dzīvojoti viņu Sauli daudzināj'.
2. Saule, Saule, zeme, zeme ar manīmi ienaidā. Zemi minu kājiņāmi, ko Saulīte tev darīj'?	Še atnācu ciemotiesi, viņā - mūžu nodzīvoj'.

18. Smilšu māte priecājās

[FkLaiva]

Anna Purviete Madonas Vestienā, dz. 1868; pier. T. Ilstere 1939
"B.dz." 102

Smil - šu mā-te prie-cā-jā-si, ka-pu ma-lu dan-co-jot,

5
smil-šu mā-te prie-cā-jās, ka - pu ma-lu dan-co-jot.

Vienbalsīga

1. Smilšu māte priecājās, kapu malu dancojot, smilšu māte priecājās, kapu malu dancojot.
Redzēj manu augumiņu divi zirgi davedot.
2. Metu koku, met' akmeni sava kapa dibenā:
Negrib koka, ne akmeņa, gribēj' mana augumiņ'.
3. Pušķo, māte, savas sagšas, lai stāv manas nepušķot's:
Es ar Dievu saderēju gulēt smilšu kalniņā.
4. Ai, Dieviņi, ai, Laimiņa, ko tu mani padarīj':
Visiem ļaudim Saule lēce, man vienaji aizalaid'.
5. Krita priede, krita egle, zemei gala nedabūj';
Krita manis augumiņis, tas dabūja zemei gal'.
6. Saka zeme sliktu dara, zemīt dara visiem lab':
Tā trūdina kokiem saknes, trūdēs manu augumin'.

19. Tek upīte čurkstēdama

[FkLaiva]

Dārta Kārkliņa Jelgavas Emburgā, dz. 1828.g. ; pier. G. kārkliņš
"B.b.dz."99

Tek u-pī-te čurk-stē-da-ma, bur-bu-lī-šus mē-tā-da-ma; tek u-pī-te

6 čurk-stē-dam', bur-bu-lī-šus mē-tā-dam', bur-bu-lī-šus mē-tā-dam'.

Vienbalsīga

1. Tek upīte čurkstēdama, burbulīšus mētādama; tek upīte čurkstēdam', burbulīšus mētādam', burbulīšus mētādam'.
2. Brīdi, laiku man dzīvoti, nedzīvoti Saules mūžu, Ūdeņami, akmeņami, tam dzīvoti Saules mūžu.
3. Dod Dieviņi siltu laiku, jel vakara pusītēi; Dod, Dieviņi labu dzīvi, jel mūžiņa galiņāi.
4. Dar', Dieviņi, ko nedari, dar' visiemi līdzībiņu: Kam dar' grūti uzaugoti, tam dar' viegli dzīvojoti.
5. Dieviņš brauca pār kalniņu ābolainu kumeliņu: Veciem veda vieglas dienas, jauniem gudru padomiņu.
6. Kur, Dieviņi tu paliksi, kad mēs visi nomirsimi, Kad mēs visi gulēsimi zem zaļāmi velēnāmi?

20. Veļu upe pārplūdus'

[FkLaiva]

Gruzīšu māte Lubānā(dzied ar saukšanu)

Ve-ļu u-pe pār-plū-dus', no kras-tie-mi iz-gā-jus',

5 ve-ļu u-pe pār-plū-dus', no kras-tie-mi iz-gā-jus'.

Vienbalsīga

1. Veļu upe pārplūdus', no krastiem izgājus'. Tu paliki tai pusē, mums palikti šai pusē.	5. Nu aizmiga mūs' tētiņš baltā smilšu kalniņā, Gana teku, gana raud', nedzirdēja, neredzēj'.
2. Noriet Saule vakarā, gan atnāksi citu rīt', Ko ved smilšu kalniņā, tas mūžami neatnāks.	6. Kas manai māmiņai /tētiņam/ šo naksniņu vietu tais'? Veļu māte vietu tais', skuju klāja paladziņ'.
3. Zinu dienu pie dieniņas, vienu dienu nezināj', To dieniņu nezināj', kad zūd manis augumiņš.	7. Aiz žēluma nevarēj' uz zemi raudzīties, Kam zemīte tu panēm' mīļu vārdu devējiņ'?
4. Mana balta māmuliņ', cietu miegu aizmigus': Gana teku, gana raud', nedzirdēja, neredzēj'.	8. Ne darbiņis man šķīrās, ne vedāsi valodiņ', Sirds man smaga palikus', asarāmi piemirkus'.

-
1. Veļu upe pārplūdus', no krastiem izgājus'. Tu paliki tai pusē, mums palikti šai pusē. 2. Burbuļaina upe tek, no kalniņa lejiņā; Tā aizteka mans mūžiņš, veļu kalna smiltiņās. 3. Koši zieda veļu kalni dzelteniem ziediņiem; Tur guļ brāļi dravenieki, tur māsiņas rakstītājas. 4. Visi zieda smilšu kalni sudrabiņa ziediņiem, Tur guļ mani bāleliņ' sudrabiņa kalējiņ'.	5. Laba, laba zemes māte', par visāmi māminām: Tā saņēma labus laun's ar abāmi rociņām. 6. Veļu māte priecājās, kapu malu staigājot: Gan dēliņu arājiņ', gan meitiņu malējiņ'. 7. Šai saulēi, šai zemēi viesam vieni padzīvoju; Viņa saule, viņa zeme, tā visāmi mūžiņami. 8. Šai saulēi dzīvojoti, viņu Sauli daudzināju; Še atnācu ciemotiesi, viņā mūžu nodzīvoju. (šis vārdu variants Veļu laikam)

21. Veratiesi veļu vārti

[FkLaiva]

Ve - ra - tie - si ve - ļu vār - ti, līdz pa - ša - mi

4 ga - li - ņa - mi, līdz pa - ša - mi ga - li - ņam!

Vienbalsīga

1. Veratiesi Veļu vārti, līdz pašami galiņami, līdz pašami galiņami!
Nu nāk mana māmuliņa, mani balti bāleliņi.
2. Nāci, nāci Veļu māte, ko par miegu bēdājiesi,
Atradīsi biezu putru gara galda galiņāi.
3. Es redzēju Veļu māti pa vārtiem ienākoti,
Baltu segu apsegusi, smilšu kurpes kājiņāi.
4. Vilteniece Veļu māte, dažu labu pievīlusi:
Sakās sērstu aicināti, nelaiž vaira atpakaļi.
5. Laima kāra šūpulīti, Veļu māte noraisīja;
Zemes māte kaulus prasa, Veļu māte dvēselīti.
6. Kas tur daiļi gaviļēja kapu kalna galiņāi?
Mūs' māsiņa gaviļēja, Veļu govīs ganīdama.
7. Kur māmiņa, tu tecēji, ar to krūkļu vācelīti?
Es tecēju odziņāsi, Veļu māte ogas prasa.

-
1. Balta sēda Veļu māte baltābola kalniņāi; Pilnas rokas baltu puķu, klēpī balta villainīte. 2. Koši zieda veļu kalni dzelteniem ziediņiem; Tur guļ brāļi dravenieki, tur māsiņas rakstītājas. 3. Ne visiemi Laima taisa labu vietu maliņāi; Citam Dievis, citam Laima, citam taisa Veļu māte. 4. Dar' Dieviņi zelta sētu visgarāmi jūras malu, Lai nevara Veļu māte, visu zemi zēgelēti.	5. Šai saulēi, šai zemēi viesam vieni padzīvoju; Viņa saule, viņa zeme, tā visami mūžiņami. 6. Šai saulēi dzīvojoti, viņu Sauli daudzināju; Še atnācu ciemotiesi, viņā mūžu nodzīvoju. 7. Māte, mana mīļā māte, ne tā mana mūža māte; Tā Saulīte, tā zemīte, tā bij' mana mūža māte.

22. Visi koki gauži rauda

[FkLaiva]

Vi - si ko - ki gau - ži rau - da, ru - de - nī - ša

gai - dī - da - mi, ru - de - nī - ša gai - dī - da - mi.

Vienbalsīga

1. Visi koki gauži rauda, rudenīša gaidīdami, rudenīša gaidīdami. Pried'ar egli neraudāja, tām palika zaļi svārki.
2. Rudens nāca, lapas bira, Saule gāja raudādama, Smagi šņāca egļu meži, pilni Saules asariņu.
3. Teic, Saulīte, noiedama, kur ir mani tēvs māmiņa, Kur ir mani tēvs māmiņa, kur ir mani bāleliņi?
4. Mežā mani tēvs māmiņa, mežā īsti bāleliņi: Ozols tēvs, liepa māte, vītoliņi bāleliņi.

23. Zin', Dieviņi kālabadi

[FKLaiva]

Ilze Buka liepājas Rucavā, 87.g.v., pier. A. Klotiņš 1961.g. "B.b. dz."78

Vienbalsīga

1. Zin', Dieviņi, kālabade, zin', Dieviņi, kālabade es nevaru līksma būti, līksma būt. Vai sirsniņa sajūtuse, ka es ilgi nedzīvošu. 2. Lien, pelīte, pār zemīti, meklē manai mūža māju; Vai rūsēja, vai pelēja, vai skanēja staigājoti. Nei rūsēja, nei pelēja, skanēt skane staigājoti. 3. Jūdzat manai dullinbērus, vedat mani smilktainēi. Pāries jūsu dullinbēri, es mūžami nepārnākšu.	4. Es mūžami nepārnākšu, jūsu duru virināte, Jūsu duru virināte, alus kannas skandināte. 5. Jūs ēdīsīt, jūs dzersiti, es gulēšu smilktainēi, Es gulēšu smilktainēi, kamēr saule debesīs.
-
1. Jūdzat bērus, jūdzat raudus, vediet mani smilktainēi, Pāries bēri, pāries raudi, es mūžami nepārieš'.	2. Jūs ēdīsīt, jūs dzersiti, es rūsēšu smilktainē. Nemūžami nepārnākšu, jūsu duru virināt. (teicējas vārdi)

24. Projām, projām, pie Veļu mātes

[VijaVigante]

[FkLaiva]

Vienbalsīga

1. Projām, projām, pie Veļu mātes!
Kā jūs nācāt, tā aiziesiet.
Pa ciņu, ciņiem, pa purvu purviem,
Pa miglu, pa miglu, pa ceļa malu !